

Förslag till konvention (nr 44) om tillförsäkrande åt ofrivilligt arbetslösa av ersättning eller understöd.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1934 till sitt adertonde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående arbetslöshetsförsäkring och olika former av hjälp åt arbetslösa, vilken fråga utgör den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugotredje dagen i juni år ettusen niohundra trettiofyra efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »Arbetslöshetskonvention, 1934»:

Artikel 1.

1. Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att upprätthålla ett system, som tillförsäkrar personer, vilka äro ofrivilligt arbetslösa och å vilka denna konvention äger tillämpning:

a) en »ersättning», d. v. s. en summa, som utbetalas på grund av avgifter, erlagda med hänsyn till förmånstagarens sysselsättande under ett obligatoriskt eller frivilligt system; eller

b) ett »understöd», d. v. s. en prestation, som icke är en ersättning och ej heller en tilldelning på grund av de allmänna anordningarna för hjälp åt medellösa men som kan utgöra gottgörelse för användande till hjälparbete, ordnat enligt de i artikel 9 angivna villkoren; eller

c) en kombination av ersättning och understöd.

2. Nämda system kan, förutsatt att det tillförsäkrar alla personer, å vilka denna konvention äger tillämpning, ersättning eller understöd enligt första momentet, utgöra:

a) obligatorisk försäkring;

b) frivillig försäkring;

c) en kombination av obligatorisk och frivillig försäkring; eller

d) ett av ovannämnda system, kompletterat med ett hjälpsystem.

3. Det tillkommer den nationella lagstiftningen att angiva de förhållanden, varunder de arbetslösa i förekommande fall skola övergå från ett ersättningsystem till ett understödssystem.

Artikel 2.

1. Denna konvention äger tillämpning å alla personer, som vanligen äro sysselsatta mot avlöning.

2. Varje medlem äger likväl att i sin nationella lagstiftning stadga de undantag, som den finner nödiga beträffande:

a) tjänstefolk;

b) hemarbetare;

c) arbetare, som äro stadigvarande anställda i regeringens, en lokal myndighets eller ett allmännyttigt företags tjänst;

d) icke manuella arbetare, vilkas arbetsförtjänst av vederbörande myndighet prövas nog hög att möjliggöra för dem att själva skydda sig mot risken av arbetslöshet;

e) arbetare, vilkas sysselsättning har säsongkaraktär, för såvitt säsongens varaktighet normalt understiger sex månader och vederbörande i vanliga fall icke under den återstående delen av året ha annan sysselsättning, som täckes av denna konvention;

f) unga arbetare, som ej ännu uppnått viss ålder;

g) arbetare, som överskridit viss ålder och åtnjuta avskeds- eller ålderspension;

h) personer, som allenast tillfälligt eller ersättningsvis användas till arbete, som täckes av denna konvention;

i) medlemmar av arbetsgivarens familj;

j) exceptionella kategorier av arbetare, beträffande vilka särskilda omständigheter göra det onödigt eller omöjligt att tillämpa denna konventions bestämmelser.

3. Medlemmarna böra i sina årliga rapporter rörande tillämpningen av denna konvention uppgiva de undantag, som de stadgat med stöd av nästföregående moment.

4. Denna konvention äger icke tillämpning på sjömän, fiskare, som idka havsfiske, eller jordbruksarbetare, sådana som dessa kategorier kunna komma att definieras av den nationella lagstiftningen.

Artikel 3.

I fall av partiell arbetslöshet skall ersättning eller understöd tilldelas sådana arbetslösa, vilkas sysselsättning minskats på ett sätt, som bestämmes av den nationella lagstiftningen.

Artikel 4.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av, att den sökande uppfyller följande villkor:

a) vara arbetsför och oförhindrad att åtaga sig arbete;

b) vara inskriven vid en offentlig arbetsförmedlingsbyrå eller annan, av vederbörande myndighet godkänd arbetsförmedlingsbyrå och, med förbehåll för undantag och villkor, som kunna föreskrivas av den nationella lagstiftningen, regelbundet besöka åsyftade byrå;

c) efterkomma alla övriga föreskrifter, som av den nationella lagstiftningen kunna utfärdas till utränaude, om han uppfyller villkoren för erhållande av ersättning eller understöd.

Artikel 5.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av andra villkor eller ogiltighetsgrunder och särskilt de, som angivas i artiklarna 6, 7, 8, 9, 10, 11 och 12. Andra villkor eller ogiltighetsgrunder än de, som angivas i nämnda artiklar, böra meddelas i de av medlemmarna avgivna årliga rapporterna angående tillämpningen av denna konvention.

Artikel 6.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av en väntetid, innebärande:

a) erläggandet av ett visst antal avgifter under en bestämd tidrymd, som föregår sökandet av ersättning eller arbetslöshetens början;

b) av denna konvention täckt sysselsättning under en bestämd tidrymd, som föregår sökandet av ersättning eller understöd eller ock arbetslöshetens början; eller

c) en kombination av ovan angivna alternativ.

Artikel 7.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av en karenstid, vars varaktighet och tillämpningsvillkor böra fastställas av den nationella lagstiftningen.

Artikel 8.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av deltagande i en kurs för yrkes- eller annan undervisning.

Artikel 9.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan göras beroende av mottagande på villkor, som bestämmas av den nationella lagstiftningen, av sysselsättning med hjälparbete, anordnat av offentlig myndighet.

Artikel 10.

Den sökande kan för skälig tidrymd fränkännas rätten till ersättning eller understöd, om han vägrar antaga lämplig sysselsättning. Såsom lämplig skall dock icke anses:

a) sysselsättning, vars antagande skulle medföra vistelse i en trakt, där det icke finnes tillgång på lämplig bostad;

b) sysselsättning, för vilken den erbjudna lönen är lägre eller övriga anställningsvillkor sämre:

1) än vad den sökande skäligen kunnat förvänta med hänsyn till de villkor, han i regel erhållit i sitt vanliga yrke och i den trakt, där han i allmänhet varit sysselsatt, eller som han skulle erhållit, om han fortsatt att vara på sådant sätt sysselsatt (då fråga är om sysselsättning, erbjuden i det yrke och i den trakt, där den sökande senast vanligen varit sysselsatt);

2) än den vid tidpunkten i fråga allmänt tillämpade nivån inom det yrke och i den trakt, där sysselsättningen är erbjuden (i alla övriga fall);

c) sysselsättning, som är ledig till följd av arbetsinställelse på grund av arbetstvist;

d) sysselsättning, vars avisande på annan grund än förut åsyftade med hänsyn tagen till alla omständigheter, därunder inbegripen den sökandes personliga belägenhet, icke kan anses oskäligt.

2. Den sökande kan för skälig tidrymd fränkännas rätten till ersättning eller understöd:

a) om han förlorat sin sysselsättning såsom direkt följd av arbetsinställelse på grund av arbetstvist;

b) om han förlorat sin sysselsättning till följd av eget felande eller om han lämnat den frivilligt utan tillfyllestgörande skäl;

c) om han på bedrägligt sätt sökt erhålla ersättning eller understöd;

d) om han icke för finande av arbete ställer sig till efterrättelse de anvisningar, som meddelats honom av en byrå för offentlig arbetsförmedling eller annan vederbörande myndighet, eller om vederbörande myndighet finner, att han avhållit sig från eller försummat att begagna sig av skäligt tillfälle att erhålla lämplig sysselsättning.

3. Varje sökande, som, då han lämnat sin sysselsättning, på grund av sitt arbetsavtal av arbetsgivaren mottagit en gottgörelse, som väsentligen motsvarar hans förlust av arbetsförtjänst under en viss tidrymd, kan för denna tidrymd fränkännas rätten till ersättning eller understöd. En av den nationella lagstiftningen föreskriven avskedsersättning må likväl icke anses såsom dylik gottgörelse.

Artikel 11.

Rätten att uppbära ersättning eller understöd kan begränsas att gälla för viss tidrymd, som dock i vanliga fall icke får understiga 156 och i intet fall 78 arbetsdagar för år.

Artikel 12.

1. Utgivandet av ersättning skall icke vara beroende av den sökandes behov.

2. Rätten att uppbära understöd kan göras beroende av ett konstaterande, på sätt som bestämmes av den nationella lagstiftningen, av ett tillstånd av behov för den sökande.

Artikel 13.

1. Ersättning bör betalas kontant, men tilläggsprestationer, avsedda att underlätta den arbetslöses återförande till arbete, kunna utgivas in natura.

2. Understöd må utgivas in natura.

Artikel 14.

Domstolar eller andra behöriga myndigheter skola, i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen, upprättas för avgörande av frågor, som väckas genom ansökningar om ersättning eller understöd, gjorda av personer, å vilka denna konvention äger tillämpning.

Artikel 15.

1. Den sökande kan fränkännas rätten till ersättning eller understöd för varje tidrymd, varunder han är bosatt utomlands.

2. Ett särskilt system må upprättas för gränsbor, som ha sitt arbetsställe inom ett land och sitt hemvist inom ett annat.

Artikel 16.

Utlänningar skola äga rätt till ersättningar och understöd under samma villkor som landets egna medborgare. Varje medlem äger likväl förvägra medborgare hos medlem eller i stat, som icke är bunden av denna konvention, likställighet med egna medborgare i fråga om utbetalningar från fonder, till vilka den sökande icke bidragit.

Artikel 17.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och registreras av honom.

Artikel 18.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 19.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen registrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

Artikel 20.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan fem år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom en skrivelse, som delgives nationernas förbunds general-sekreterare och av honom registreras. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats hos sekretariatet.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda femårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av fem år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje femårsperiod.

Artikel 21.

Vid utgången av varje tidrymd av fem år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga general-konferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision helt eller delvis.

Artikel 22.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat.

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 20 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 23.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Rekommendation (nr 44) angående arbetslöshetsförsäkring och olika former av hjälp åt arbetslösa.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1934 till sitt adertonde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående arbetslöshetsförsäkring och olika former av hjälp åt arbetslösa, vilken fråga utgör den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugotredje dagen i juni år ettusen niohundra trettiofyra efterföljande rekommendation:

Konferensen,
som antagit ett förslag till konvention, vilken tillförsäkrar ofrivilligt arbetslösa ersättning eller understöd;

och som anser, att detta konventionsförslag angiver de minimivillkor, vilka varje försäkrings- eller hjälpsystem beträffande arbetslöshet måste uppfylla;

och som vidare anser det vara önskvärt att fastslå några allmänna principer, vilka erfarenheten visat vara bäst ägnade att främja en tillfredsställande organisation av arbetslöshetsförsäkring och hjälp åt arbetslösa;

hemställer till varje medlem att taga under övervägande följande principer och regler:

1. I länder, där det icke finnes något system av obligatorisk försäkring mot arbetslöshet, böra åtgärder vidtagas till införa de snarast möjligt av ett sådant system.

2. I länder, där ett system av obligatorisk eller frivillig försäkring mot arbetslöshet är verksamt, bör ett kompletterande hjälpsystem upprättas till förmån för personer, som uttömt sin rätt till ersättning samt i vissa fall även för dem, som ännu icke förvärvat sådan rätt; detta system bör vila på annan grund än de vanliga anordningarna för hjälp åt obemedlade.

3. Varje system, som innebär utgivande åt arbetslösa av ersättning eller understöd, bör omfatta icke blott personer, som äro fullständigt arbetslösa, utan även sådana, vilkas arbetslöshet är partiell.

4. a) Försäkrings- och hjälpsystemen beträffande arbetslöshet böra snarast möjligt tillämpas på varje person, som sysselsättes enligt ett arbetsavtal, ävensom på varje person, som sysselsättes enligt ett lärlingsavtal, föreskrivande kontant betalning. I fall då undantag från denna regel synas oundgängliga, böra de begränsas till ett strängt minimum.

b) Förmånstagarna under ifrågavarande system böra omfattas av försäkringen eller tillgodonjuta hjälpen ända till den ålder, då de bliva berättigade att uppbära ålderdomspension.

c) I fall svårigheter skulle möta tillämpningen av de allmänna reglerna för arbetslöshetsförsäkring på en speciell grupp av arbetare, böra särskilda anordningar vidtagas för att möjliggöra försäkring av dessa arbetare. Dessa särskilda anordningar böra bl. a. syfta till att möjliggöra, att man med erforderlig säkerhet skall kunna konstatera förekomsten av arbetslöshet och anpassa ersättningen efter arbetarnas normala arbetsförtjänst.

d) I möjligaste mån och särskilt då tillfredsställande kontrollåtgärder kunna tillämpas, böra särskilda anordningar vidtagas för att i fall av arbetslöshet bringa hjälp åt ekonomiskt svaga, självständiga arbetare.

5. Då det finnes lämpligt fastställa ett avlöningsmaximum till begränsning av försäkringsplikten, böra ej på denna grund uteslutas andra arbetare än sådana, som uppbära en avlöning, som är tillräckligt hög att sätta dem i stånd att själva skydda sig mot risken för arbetslöshet. Det slutliga målet är nämligen att under försäkringen inbegripa alla arbetare, manuella och icke manuella, oavsett deras avlöning.

6. Den väntetid, som medgives i konventionsförslaget, bör ej överskrida 26 veckors användande i en sysselsättning, som täckes av det gällandesystemet, eller erläggandet av 26 veckoavgifter eller motsvarande värde under de tolv månader, som föregå sökandet av ersättning, eller alternativt 52 veckors sådant sysselsättning eller erläggandet av 52 veckoavgifter eller motsvarande värde under de tjungofyra månader, som föregå sökandet av ersättning.

7. Den tidrymd, varunder ersättning enligt den nationella lagstiftningen skall utgivas, bör vara så lång, som systemets soliditet medgiver, och varje

anstr
därav
8.
konve
3, bö
åtta
9.
inom
vars
ficerid
ning,
lämpl
10.
lust
bör i
tviste
11.
n
n
dt
av
ar
öv
öv
av
12.
kuuna
genom
transp
äro b
13.
av ved
tet och
organis
härda
av syst
14.
svår ar
skrivat
15.
larna d
16.
fande
avseend
ha rati
17.
stater
vas till
och sitt

ansträngning bör göras att utgiva understöd, så länge sökanden har behov därav.

8. Med förbehåll för vad som rörande partiellt arbetslösa föreskrives i konventionsförslagets artiklar 3 och 7 samt i denna rekommendations moment 3, bör den karenstid, som konventionsförslaget medger, icke överskrida åtta dagar för varje arbetslöshetsperiod.

9. Då det gäller att avgöra, huruvida en åt en sökande erbjuden sysselsättning inom annat yrke, än det han förut utövat, utgör en »lämplig sysselsättning», vars avvisande kan för honom medföra av konventionen medgiven diskvalificering, böra beaktas vederbörandes tjänstetid inom föregående sysselsättning, hans utsikter att där åter finna arbete, hans yrkesutbildning och hans lämplighet för det föreslagna arbetet.

10. Frånkännande av rätten till ersättning eller understöd i fall av förlust av sysselsättning till följd av arbetsinställelse på grund av arbetsvist bör icke tillämpas i andra fall, än där sökanden är direkt intresserad i tvisten, och bör denna verkan alltid upphöra, när arbetsinställelsen upphör.

11. a) Skyldighet att deltaga i en kurs för yrkes- eller annan undervisning, av vars fullgörande konventionen medger att rätten till ersättning eller understöd göres beroende, bör icke åläggas i andra fall, än då den arbetslöse därav bör kunna draga fördel i fysiskt eller psykiskt avseende eller med hänsyn till sin yrkes- eller allmänna duglighet.

b) Då skyldighet ålägges arbetslös att antaga sysselsättning med hjälp- arbete, böra beaktas den arbetslöses ålder, hälsotillstånd och förut utövade yrke ävensom hans lämplighet för arbetet i fråga.

c) Såsom hjälparbeten må endast anses arbeten av exceptionell och övergående natur, vilka anordnas av offentlig myndighet med anlåtande av medel, som särskilt anslagits till understöd åt arbetslösa.

12. En del av de medel, som anslagits till arbetslöshetsunderstöd, bör kunna användas till att underlätta de arbetslösas återförande i arbete, t. ex. genom yrkes- eller annan undervisning eller bestridande av kostnaderna för transport av arbetslösa, som finna sysselsättning i annan trakt, än där de äro bosatta.

13. Försäkringskassornas finansiella ställning bör periodiskt undersökas av vederbörande myndighet till säkerställande såvitt möjligt av deras soliditet och jämvikten mellan deras utgifter och inkomster. Systemets finansiella organisation bör såvitt möjligt vara sådan, att systemet är i stånd att uthärda övergående växlingar i sysselsättningens omfattning utan förändring av systemets tillämpningsvillkor.

14. En krisfond bör upprättas till säkerställande under tider av särskilt svår arbetslöshet av utgåendet av de ersättningar eller understöd, som föreskrivas i den nationella lagstiftningen.

15. Åtgärder böra vidtagas för att bereda representanter för avgiftsbetalarna delaktighet i försäkringssystemens förvaltning.

16. Lika behandling bör i förekommande fall tillämpas icke blott beträffande medborgare i medlemsstater, bundna av konventionen, utan jämväl i avseende å medborgare i medlemsstater eller andra stater, som utan att ha ratificerat konventionen, effektivt tillämpa dess bestämmelser.

17. Staterna böra genom ömsesidiga överenskommelser med sina grannstater reglera de villkor, under vilka ersättningar och understöd skola utgivas till sådana arbetslösa i gränstrakter, som ha sitt hemvist inom ett land och sitt arbetsställe inom ett annat.